

Studiekreds, Københavns Centeret. 16. september 2017
Emne: Ikke –vold

4. Alt dette er der blevet sunget klart om mange gange af vismænd i forskelligartede hellige hymner med passager, som på ubestridelig vis beskriver Brahman.

5-6. De fem grove elementer, egoet, intellektet og det umanifesterede, *de ti sanser*, sindet samt de fem sanseobjekter. Begær, afsky, lykke, lidelse, legemets sammensætning, bevidsthed og mod; det er i korthed en beskrivelse af det, som udgør stedet, kshetra'en, og dets forskellige former. (*Se fodnote.*)

"Krishna svarede: "Arjuna! Legemet (kshetra'en) er forbundet med guna'erne: thamas, rajas og sathwa. Derfor forestiller sjælen sig, når den er i kontakt med legemet og identificerer sig med det, at den oplever sorg og glæde, som er konsekvenser af disse guna'er. Men i virkeligheden er den kun et vidne. Når jern er i kontakt med ild, kan det gløde, men det er ikke jernet, som brænder, det er ilden. Gennem sin kontakt med naturen opfatter sjælen sig som den, der handler, og som er den, der oplever.

Derfor kan man ikke slutte, at det er sjælen, som oplever sorg eller glæde, fordi den tager legemet, som guna'erne virker igennem, i besiddelse. Jorden nærer og hjælper frøet til enten at udvikle sig til et træ eller til at forgå. Det er jordens egenskaber (guna'er), som er årsag til disse to. På samme måde udvikler livsprincippets (jiva-tatwam's) frø sig og udfolder sig som Det Universelle Princip (Brahma-tatwam) i legemet. Ligesom et træ skal have gødning og vand for at udvikle blomster og bære frugt, er sandhed, sindsligevægt, kontrol over sanserne og selvbeherskelse nødvendige, for at sjælen kan udfolde sig i atmisk visdom. Naturens egenskaber forårsager, at den antager mangfoldige former. "

Gita Vahini 193

"Arjuna lyttede opmærksomt til alt dette og spurgte til slut: "Oh, Herre, hvilke kvaliteter skal en vismand (Jnani) have?" Krishna svarede: "Partha, han må besidde de tyve dyder i rigt mål. Du kan spørge, hvad disse er. Hør godt efter, og Jeg skal fortælle dig om dem – men lad være med at slutte, at målet kan nås, når bare du har dem alle. Målet er udødelighed. Det kan kun nås ved at opleve, at alt er Brahman. Når den erkendelse er fuldkommen, bliver den, som erkender, Det, som erkendes.

For at denne fuldbyrkelse kan ske, er det nødvendigt, at man gennemgår en renselsesproces ved hjælp af dyderne. Da kan det, som erkendes, opleves, og Gudsrealisationen opnås. Derfor vil Jeg begynde med at fortælle dig om det. Dyd kommer først, derefter sejr. Hvilken vidunderlig vej. At søge efter Brahman, uden først at have sikret sig et moralsk og dydigt liv, er som at ønske lampelys uden først at have en lampe, væge og olie. Få fat i alle disse tre, da kan du tænde lampen og opleve lyset. Sådan er det også med Brahmajnanas lys eller Gudsrealisering." Gita Vahini 196

7. Ydmyghed, beskedenhed, ikke vold, tilgivelse, retskaffenhed, hengiven tjeneste overfor læreren, renhed, vedholdenhed, kontrol over sanserne;

”Den første dyd er ydmyghed, ikke-stolthed. Så længe man har stolthed kan man ikke opnå visdom. Et menneske bør opføre sig som vandet uanset hvilken farve, man hælder i vandet, bliver den opsugt, og vandet fremhæver aldrig sin egen farve. Det er ydmygt og fri for selvoptagethed. Men et menneskes adfærd er lige modsat. Når han yder bare den mindste tjeneste eller giver en smule til velgørenhed, er han ivrig efter, at alle skal vide det. Derfor går han rundt og praler eller sørger for, at nyheden offentliggøres. Ydmyghed - fraværet af sådan stolthed og ambition - anbefales.

Nu til den anden dyd: at være fri for forfængelighed. Det er en meget betydningsfuld dyd for et menneske. Det betyder fravær af forstillelse, opblæsthed og praleri om, at man er et stort menneske, når man ikke er det, at man er magtfuld, når man er uden magt, at man har autoritet, når man ikke har adkomst til den.

Her bør læserne være opmærksomme på en ting. Verden er i dag fuld af denne falske foregiven, dette hykleri. Uanset hvilket område i samfundet, det drejer sig om, uanset hvem, du iagttager, opdager du denne alvorlige fejl. Nationernes regeringer er i hænderne på folk, som foregiver at have magt, autoritet og kompetence. De, som er uvidende, foregiver at vide alt. De, som ikke har nogen til at hjælpe sig i deres hjem, foregiver at have en stor skare tyender.

Dette hykleri er det allerførste skridt i enhver handling. Det ødelægger mennesket alle vegne, ligesom et skadedyr, som ødelægger afgrøden. Hvis det fjernes, reddes verden fra ødelæggelse. Falsk foregiven vil føre til, at du forspilder dine muligheder i denne verden og i den næste. Det er til skade overalt og til alle tider. Det passer sig ikke for normale mennesker, hvordan kan det så være gavnligt for den åndeligt søgende? Gita Vahini, 197-198.

Den tredje dyd er ikke-vold. Også den er vigtig. Vold er ikke kun fysisk. Den omfatter mere, herunder den psykiske smerte, som man forårsager, den angst og bekymring, som påtvinges andre gennem ens handlinger og ord. Selv om du afstår fra at bibringe andre fysiske smerter, kan du ikke umiddelbart gøre krav på at besidde dyden ikke-vold. Dine aktiviteter må ikke forårsage smerte, de skal være uselviske, og dine tanker, ord og handlinger skal alle være fri for ethvert motiv til at øve sådan smerte.

Så har vi den fjerde dyd: tilgivelse. Den kaldes også fred i sindet og overbærenhed. Den betyder, at man skal betragte det slette, som andre gør mod en, det tab, som man lider på grund af andre, og det had, som de udviser over for en, som uvirkeligt. Forhold dig til dem som til en luftspejling. Med andre ord skal du udvikle den nødvendige tålmodighed og sjælsstyrke. Den er ikke den hjælpeløse vinden sig i den ondskab, andre påfører dig, fordi du er ude af stand til at gøre gengæld. Denne ydre adfærd er udtryk for den fred, som hersker i dit sind. Sandt nok er der mange, der finder sig i den skade, som andre påfører dem, fordi de mangler den nødvendige fysiske, økonomiske eller folkelige opbakning, men deres lidelser kan ikke betragtes som ægte tilgivelse.

184 midt – 187, Bhagavad Gita, Herrens Sang, oversat fra Sanskrit til engelsk af Camilla Svensson. Med kommentarer fra Bhagavad Sri Sathya Sai Babas tekster. Oversat fra engelsk til dansk af Peter Pruzan. Bistået af Kirsten Pruzan Mikkelsen og Helge Falk- Kammeyer.

Tre citater om Ikke-vold

Kroppen er nødvendig for, at du kan udføre dine pligter, du er nødt til at bruge den som et redskab. Men lad være med at identificere dig med dette redskab. Hvis du gør det, vil det påvirke din evne til at identificere dig med Selvet eller Atma. Når du identificerer dig med Atma, kan du virkeliggøre princippet om enhed. Da vil du aldrig skade noget væsen. At skade et andet væsen er det samme som at skade sin egen guddommelighed.

Nu om dage tilbeder mennesket Gud og gør på samme tid andre væsener fortræd. Er det hengivenhed? Nej. Når du erkender den sandhed at livet er til stede i alle væsener, bør du søge at opleve det guddommelige ved at elske alle. Somme tider elsker og respekterer folk deres medmennesker, men gør andre levende væsener fortræd. Guds kærlighed er én, og den bør deles uselvvisk med hvert eneste væsen. Den bør ikke begrænses til dig selv eller dine medmennesker. Efterhånden som du fortsætter med at udvide denne kærlighed, vil den mangedobles. Det er en fejltagelse at begrænse din kærlighed til kun at omfatte mennesker. Den er til alle levende væsener. I stedet for at betragte en sådan kærlighed som Gud, behandler folk Gud som blot et afgudsbillede og en livløs genstand.

Du kender mange hellige principper, men praktiserer du bare et af dem? Du siger, at Gud er tilstede i Brahman (det guddommelige skaberaspekt) så vel som i en myre. Men du hylder Brahman og på samme tid dræber du myren, når den bider dig. Du tilbeder en form og gør en anden form fortræd. Der er ingen sammenhæng mellem dine ord og dine handlinger. Alt hvad du siger er betydningsløst, når du ikke praktiserer det. Det distancerer dig i sandhed fra det Guddommelige. Sanathana Sarathi, 11/2000, p 326-327

Fodnote: ” De fem grove elementer ” er jord, ild, luft, vand og æter. ”De ti sanser” består af de fem sanser, som opfatter- syn, hørelse, lugt, smag og berøring- samt de fem sanser, som handler- tunge, fødder, hænder samt udtømningsorganerne og reproduktionsorganerne. ”De fem sanseobjekter” er den fine essens eller det inderste væsen af hver af de fem sanser, som opfatter; det er gennem deres samspil, at de fem grove elementer, som det fysiske univers består af, opstår.